

Fremsat den 5. oktober 2022 af udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Indskrænkning af retten til at drive virksomhed i visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge og ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1205 af 25. august 2022, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 893 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

- I § 9 a, stk. 2, nr. 12, indsættes efter »11-14,«: »eller familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016«, og efter »inddrages,« indsættes: »eller hvis opholdsret efter EU-reglerne konstateres ophørt,«.
- I § 9 a, stk. 6, 2. pkt., ændres »stk. 2, nr. 12, der indgives, senere end 7 dage efter« til: »stk. 2, nr. 12, afvises, når ansøgningen indgives, senere end 7 dage efter«, og »efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-9 eller 11-14, afvises,« ændres til: »eller om ophør af opholdsret efter EU-reglerne,«.
- I § 9 a, stk. 6, 3. pkt., indsættes efter »udlændingens opholdstilladelse«: »efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016,«.
- § 9 a, stk. 6, 3. pkt., affattes således:
»Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12, jf. stk. 30, afvises, når ansøgningen indgives, efter at udlændingens opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er udløbet, medmindre særlige grunde taler herimod.«
- I § 9 a, stk. 6, indsættes efter 4. pkt. som nyt punktum:
»4. pkt. finder uanset § 9 m, stk. 3, tilsvarende anvendelse for udlændingens medfølgende familie, der søger opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, i overensstemmelse med 1.-3. pkt., når den medfølgende familie forud for ansøgningens indgivelse har haft opholdstilladelse her i landet.«
- I § 9 a, stk. 30, indsættes efter »hvis opholdstilladelse«: »efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016,«.
- I § 9 a, stk. 30, udgår »efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.,«.
- I § 9 m, stk. 6, indsættes som 2. og 3. pkt.:
»En opholdstilladelse meddelt på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der i forlængelse af en opholdstilladelse efter greencardordningen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse eller dansk indfødsret, kan dog kun forlænges, hvis udlændingen med opholdstilladelse efter greencardordningen er i et beskæftigelsesforhold, der ville kunne danne grundlag for opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-10, 12 eller 13 eller nr. 14, litra a-c. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed efter tidligere gældende bestemmelser i udlændingeloven.«
- Overskriften til kapitel 9 affattes således:
»Kapitel 9
Bestemmelser om straf og retlighedsfrakendelse.«
- Efter § 59 c indsættes:

»§ 59 d. Den, der dømmes for under særligt skærpende omstændigheder, jf. § 59, stk. 6, 2. pkt., at have overtrådt § 59, stk. 5, kan fratages retten til at deltage i ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelsen af § 59, stk. 5. Straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan udlændinge- og integrationsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., nævnte 5 års frist er forløbet.«

§ 2

I lov nr. 612 af 8. juni 2016 om ændring af udlændingeloven (Ophævelse af greencardordningen) foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, ophæves.

2. § 2, stk. 4, ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 8, og § 2 træder i kraft den 1. april 2024.

Stk. 3. § 1, nr. 4 og 7, træder i kraft den 1. juni 2024.

Stk. 4. § 2, nr. 1, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden den 1. april 2024 har indgivet ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse. For disse udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. § 2, nr. 2, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden den 1. april 2024 har indgivet ansøgning om opholdstilladelse eller forlængelse af opholdstilladelse. For disse udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING
2. LOVFORSLAGETS HOVEDPUNKTER
 - 2.1. INDSKRÆNKNING AF RETTEN TIL AT DRIVE VIRKSOMHED I VISSE TILFÆLDE VED OVERTRÆDELSE AF REGLERNE OM BESKÆFTIGELSE AF UDLÆNDINGE
 - 2.1.1. GÆLDENDE RET
 - 2.1.1.1. UDLÆNDINGELOVEN
 - 2.1.1.2. RETTIGHEDSFRAKENDELSE EFTER STRAFFELOVEN
 - 2.1.2. UDLÆNDINGE- OG INTEGRATIONSMINISTERIETS OVERVEJELSER OG DEN FORESLÅEDE ORDNING
 - 2.1.3. FORHOLDET TIL INTERNATIONALE FORPLIGTELSESR - DEN EUROPÆISKE MENSKERETTIGHEDSKONVENTION (EMRK)
 - 2.1.3.1. ARTIKEL 1 I 1. TILLÆGS PROTOKOL TIL EMRK
 - 2.2. OPHÆVELSE AF MULIGHEDEN FOR FORLÆNGELSE AF OPHOLDSTILLADELSE FOR GREEN-CARDHAVERE
 - 2.2.1. GÆLDENDE RET
 - 2.2.2. UDLÆNDINGE- OG INTEGRATIONSMINISTERIETS OVERVEJELSER OG DEN FORESLÅEDE ORDNING
3. ØKONOMISKE KONSEKVENSER OG IMPLEMENTERINGSKONSEKVENSER FOR DET OFFENTLIGE
4. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER FOR ERHVERVSLIVET MV.
5. ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER FOR BORGERNE
6. KLIMAMÆSSIGE KONSEKVENSER
7. MILJØ- OG NATURMÆSSIGE KONSEKVENSER
8. FORHOLDET TIL EU-RETTE
9. HØRTE MYNDIGHEDER OG ORGANISATIONER MV.
10. SAMMENFATTENDE SKEMA

1. Indledning

Med lovforslaget ønsker regeringen at styrke det retlige værn mod anvendelsen af illegal arbejdskraft og samtidig klart markere, at der ses med stor alvor på ulovlig beskæftigelse af udlændinge. Med lov nr. 1003 af 27. juni 2020 skærpede regeringen bødestrafen for virksomheder,

der ulovligt og under særligt skærpende omstændigheder beskæftiger udenlandsk arbejdskraft som led i udøvelsen af erhvervsvirksomhed. Med lovforslaget foreslås det i forlængelse heraf, at den, som dømmes for under særligt skærpende omstændigheder at overtræde udlændingelovens regler om beskæftigelse af udlændinge, skal kunne frakendes retten til at deltage i ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed.

somhed, som pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelsen af udlændingeloven. Lovforslaget er samtidig en udmøntning af forslaget i Socialdemokratiets helhedsplan for dansk udlændingepolitik, ”Retfærdig og Realistisk”, om fratagelse af retten til at drive virksomhed.

Herudover indeholder lovforslaget forslag om at lukke helt ned for den såkaldte greencardordning. Greencardordningen blev ophævet den 10. juni 2016, jf. herved lov nr. 612 af 8. juni 2016, bl.a. fordi et flertal i Folketinget ikke fandt, at ordningen fungerede efter hensigten. Adgangen til at få et greencard forlænget blev dog ikke ophævet eller ændret i forbindelse med ophævelsen af ordningen. Adgangen til at til at få opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver og få forlænget en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver blev heller ikke ophævet ved lov nr. 612 af 8. juni 2016. Lovforslaget indeholder derfor også forslag om at ophæve muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere og deres medfølgende familie med virkning fra 1. april 2024.

Forslaget om indskrænkning af retten til at drive virksomhed i visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge og forslaget om ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere blev fremsat som del af lovforslag nr. L 189 af 28. april 2022 (Indskrænkning af retten til at drive virksomhed i visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge, hurtig jobstart for kandidatdimitterende, prøvelse af udvisning, afskaffelse af klippekortet for selvforsørgede kursister, ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere og optimering af Startup Denmark m.v.).

Lovforslag nr. L 189 af 28. april 2022 blev under behandlingen i Folketinget delt og forslaget om indskrænkning af retten til at drive virksomhed i visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge og forslaget om ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere blev i den forbindelse indeholdt i lovforslag nr. L 189 A.

L 189 A blev ved 3. behandlingen ved en fejl forkastet og genfremsattes derfor.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Indskrænkning af retten til at drive virksomhed i visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Udlændingeloven

Efter udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser. Strafferammen for overtrædelse af § 59, stk. 5, er bøde

eller fængsel indtil 2 år. Der kan idømmes straf efter bestemmelsen, selvom overtrædelsen ikke er begået forsætligt, men alene simpelt eller groft uagtsomt.

Efter § 59, stk. 6, 1. pkt., skal det ved straffens udmåling efter § 59, stk. 5, betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet. Det følger af § 59, stk. 6, 2. pkt., at det skal betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået under en eller flere af de i § 59, stk. 6, 1. pkt., nævnte omstændigheder og som led i udøvelse af erhvervsvirksomhed.

Bødeniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge blev ændret ved lov nr. 428 af 9. juni 2004 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af straffniveauet m.v. for ulovlig beskæftigelse af udlændinge), jf. herved lovforslag nr. L 217 af 31. marts 2004, Folketingstidende 2003-2004, A, side 7447-7456. Vedrørende Folketingets behandling af lovforslaget henvises til Folketingstidende 2003-2004, B, side 2281-2290. Det er om bødeniveauet ved ulovlig beskæftigelse af en udlænding forudsat i betænkning af 27. maj 2004 til lovforslag nr. L 217, Folketingstidende 2003-04, B, side 2283-2284, at der som udgangspunkt nedlægges påstand om en bøde på 10.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned.

Ved lov nr. 561 af 7. maj 2019 om ændring af udlændingeloven (Skærpet bødeniveau) blev bødeniveauet for beskæftigelse af ulovlig arbejdskraft skærpet i de tilfælde, hvor overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt, eller hvor der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Det er forudsat i forarbejderne til lov nr. 561 af 7. maj 2019, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 151 som fremsat, side 64, at der som udgangspunkt nedlægges påstand om en bøde på 25.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned, hvis overtrædelsen er begået forsætligt. Er overtrædelsen begået groft uagtsomt, er det forudsat, at der som udgangspunkt nedlægges påstand om en bøde på 15.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned. Herudover er det forudsat, at der som udgangspunkt nedlægges påstand om en bøde på 25.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned, hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre. Endvidere er det forudsat, at der som udgangspunkt nedlægges påstand om en bøde på 20.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned, hvis udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Bestemmelsen i § 59, stk. 6, 2. pkt., blev indført ved lov nr. 1003 af 27. juni 2020 om ændring af udlændingeloven (Skærpet bødestraf for virksomheders brug af illegal arbejdskraft). Det er forudsat i forarbejderne til lov nr. 1003 af 27. juni 2020, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 188 som

fremSAT, side 14, at bødeniveauerne fordobles i de tilfælde, hvor overtrædelsen af § 59, stk. 5, er begået under en eller flere af de skærpende omstændigheder, der er nævnt i § 59, stk. 6, 1. pkt., og som led i udøvelse af erhvervsvirksomhed.

Efter § 59, stk. 6, 2. pkt., er det således for det første en betingelse, at overtrædelsen af § 59, stk. 5, er begået under en eller flere af de skærpende omstændigheder, der er nævnt i § 59, stk. 6, 1. pkt., jf. ovenfor, og for det andet at overtrædelsen af § 59, stk. 5, er begået som led i udøvelse af erhvervsvirksomhed. Både selskaber mv. (juridiske personer) og fysiske personer kan være ansvarssubjekter, idet fysiske personer kan ifalde strafansvar efter reglerne i § 59, stk. 5, jf. stk. 6, mens juridiske personer kan ifalde strafansvar efter reglerne i § 59, stk. 5, jf. stk. 6, jf. § 61, jf. straffelovens 5. kapitel, herunder straffelovens §§ 26 og 27.

Om valget af ansvarssubjekt i de tilfælde, hvor der muligt kan gøres strafansvar gældende over for en juridisk person, fremgår det af Rigsadvokatmeddelelsen ”Juridiske personer – Strafansvar for juridiske personer”, afsnit 3.1, at udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt i særlovgivningen er, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan dog i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Har eksempelvis ledelsen af den juridiske person eller en overordnet ansat, herunder direktøren, handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed, skal tiltalen foruden imod den juridiske person som udgangspunkt rejses mod den eller de personligt ansvarlige. Tiltale mod underordnede ansatte skal i almindelighed ikke rejses, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Om sondringen mellem, hvornår enkeltmandsvirksomheder kan pålægges ansvar som juridisk person og som fysisk person, følger det af straffelovens § 26, stk. 2, at bestemmelser om strafansvar for selskaber mv. endvidere omfatter enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber. Det er ifølge forarbejderne til lov nr. 474 af 12. juni 1996, jf. Folketingstidende 1995-96, A, L 201 som fremsat, afsnit 3.2, en forudsætning for et sådant ansvar, at enkeltmandsvirksomheden med hensyn til kompetence- og ansvarsfordeling er organiseret på en sådan måde, at det findes naturligt at sidestille virksomheden med en juridisk person, og at enkeltmandsvirksomheden (på geringsstidspunktet) beskæftiger omkring 10-20 ansatte.

Bestemmelsen omfatter ikke mindre enkeltmandsvirksomheder, der består af indehaveren og et mindre antal ansatte, og dette gælder, uanset om en sådan mindre enkeltmandsvirksomhed vil kunne sidestilles med for eksempel et anpartsselskab med et tilsvarende antal ansatte.

Der kan henvises til dommen TfK 2019.1098 Ø, hvor landsretten fandt, at rette tiltalte i sag mod enkeltmandsvirksomhed var ejeren og ikke den juridiske person. I sagen blev

tiltalte idømt en bøde på 200.000 kr. for beskæftigelse af hustru uden arbejdstilladelse.

Om udøvelse af erhvervsvirksomhed fremgår det af forarbejderne til lov nr. 1003 af 27. juni 2020, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 188 som fremsat, side 14, at uanset deres faktiske virksomhed eller mangel på samme vil aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber og erhvervsdrivende fonde i almindelighed skulle anses for at udøve erhvervsvirksomhed, og at dette også gælder, hvis et aktieselskab eller anpartsselskab er 100 pct. ejet af stat, region eller kommune. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at vurderingen af, om aktiviteter, der udøves i regi af andre sammenslutninger end de nævnte, udgør erhvervsvirksomhed, beror på en samlet og konkret vurdering, hvor der kan lægges vægt på bl.a. formålet, karakteren og omfanget af aktiviteterne.

Ligeledes fremgår det af forarbejderne, at hvis aktiviteterne udøves med systematisk indtægtserhvervelse for øje – dvs. det afgørende formål er at opnå et overskud – vil der være tale om erhvervsvirksomhed, medmindre aktiviteterne har et i økonomisk henseende meget begrænset omfang. Hvis aktiviteterne udøves med private eller ideelle formål som det primære formål, kan der ikke desto mindre være tale om erhvervsvirksomhed i § 59, stk. 6, 2. pkt.’s forstand, hvis aktiviteterne har et i økonomisk henseende betydeligt omfang. Som eksempler på private og ideelle formål kan nævnes boligformål, politiske formål, sociale formål og udøvelse af fritidsinteresser som sejlads, kunstsamling, ridning, spejder mv.

Det fremgår herudover af forarbejderne til lov nr. 1003 af 27. juni 2020, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 188 som fremsat, side 15, at uanset aktiviteternes karakter og omfang vil virksomhed, der drives af stat, region eller kommune eller af en statslig, regional eller kommunal selvejende institution, ikke være erhvervsvirksomhed i § 59, stk. 6, 2. pkt.’s forstand, men at en privat selvejende institution derimod afhængig af aktiviteternes karakter og omfang godt kan være en erhvervsvirksomhed i § 59, stk. 6, 2. pkt.’s forstand. Dette gælder også, hvis den private selvejende institution overvejende finansieres af tilskud fra stat, region eller kommune. Som eksempler nævnes, at mindre ideelle foreninger, private selvejende institutioner, andelsboligforeninger, boligafdelinger i en almennyttig boligorganisation og ejerforeninger normalt ikke vil være erhvervsvirksomhed, hvorimod ideelle foreninger eller private selvejende institutioner med mere end nogle få fuldtidsansatte og andelsboligforeninger, boligafdelinger og ejerforeninger med mere end ca. ti boliger som udgangspunkt må anses for erhvervsvirksomhed i den foreslåede bestemmelses forstand.

Det fremgår ligeledes, at enkeltmandsvirksomheder normalt vil være erhvervsvirksomhed, hvis aktiviteterne udøves med systematisk indtægtserhvervelse for øje. Hvis aktiviteterne udøves med private eller ideelle formål som det primære formål, kan der ikke desto mindre være tale om erhvervsvirksomhed i § 59, stk. 6, 2. pkt.’s forstand, hvis aktiviteter-

ne har et i økonomisk henseende betydeligt omfang. Det bemærkes endvidere samme sted, at det ifølge bestemmelsens forarbejder er en forudsætning for at gøre strafansvar gældende mod en enkeltmandsvirksomhed som sådan efter straffelovens § 26, stk. 2, at virksomheden beskæftiger omkring 10-20 ansatte.

Herudover fremgår det, at vurderingen af, om aktiviteter, der udøves af fysiske personer, udgør erhvervsvirksomhed, ligeledes beror på en samlet og konkret vurdering, hvor der kan lægges vægt på bl.a. formålet, karakteren og omfanget af aktiviteterne. Antallet af ansatte er ikke afgørende for, om der er tale om erhvervsvirksomhed i § 59, stk. 6, 2. pkt.'s forstand, hvorfor bestemmelsen derfor kan omfatte f.eks. indehaveren af mindre enkeltmandsvirksomheder, der består af indehaveren og få ansatte.

Det fremgår også, at hvis en fysisk person, der ejer, leder eller er ansat i en erhvervsdrivende virksomhed, som privatperson ulovligt har beskæftiget en udlænding til eksempelvis undervisning eller tolkeopgaver til private formål, børnepasning, rengøringsarbejde eller renoveringsarbejde i sit private hjem, er der ikke tale om udøvelse af erhvervsvirksomhed i § 59, stk. 6, 2. pkt.'s forstand.

Bødeniveauerne er således med lov nr. 1003 af 27. juni 2020 fordoblet i de tilfælde, hvor overtrædelsen er begået under de skærpende omstændigheder, der er nævnt i § 59, stk. 6, 1. pkt., og som led i udøvelse af erhvervsvirksomhed til et udgangspunkt på mellem 30.000 kr. og 50.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned, afhængigt af hvilken skærpende omstændighed i § 59, stk. 6, 1. pkt., der er tale om.

De skærpede bødeniveauer efter lov nr. 1003 af 27. juni 2020 finder anvendelse på overtrædelser begået efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2020.

Fastsættelsen af straffen beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. her ved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Fængselsstraf idømmes i særlige situationer, hvor der foreligger grove eller gentagne overtrædelser, herunder i tilfælde, hvor en højere grad af tilregnelser hos arbejdsgiveren kan påvises, og hvor der er tale om en mere langvarig, organiseret eller på anden vis konsekvent udnyttelse af ulovlig udenlandsk arbejdskraft.

Der kan henvises til dommen UfR 2004.1989 V, hvor landsretten fandt, at beskæftigelsen af to udlændinge uden arbejdstilladelse i to måneder var en lovovertrædelse, der var begået forsætligt og med henblik på at opnå en økonomisk fordel. Idet det samtidig var tredje gang, at tiltalte blev dømt for en sådan lovovertrædelse, blev tiltalte idømt ubetinget

fængsel i 20 dage og fik konfiskeret den opnåede fortjeneste på 20.000 kr.

2.1.1.2. Rettighedsfrakendelse efter straffeloven

Det fremgår af straffelovens § 78, stk. 2, at den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Straffelovens § 79, stk. 1, fastsætter, at den, som udøver en af de i § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, ved dom for strafbart forhold kan frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, ved udøvelse af anden virksomhed, dvs. virksomhed, der ikke kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, jf. § 79, stk. 2, 1. pkt.

Det følger endelig af straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., at der efter samme regel kan ske frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser. Formålet med § 79, stk. 2, 2. pkt., er at hindre misbrug af den begrænsede hæftelse i selskaber mv.

Frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed efter § 79, stk. 2, 2. pkt., omfatter for det første den formelle deltagelse i form af registrering i Erhvervsstyrelsens it-system som direktør, medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet eller som likvidator i en erhvervsvirksomhed. Det samme gælder registrering som ledelsesmedlem i et tilsvarende udenlandsk register.

Frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed omfatter for det andet den reelle deltagelse i form af faktisk udøvelse af ledelsesbeføjelser i en erhvervsvirksomhed, dvs. faktisk udøvelse af en direktørs eller likvidators eller et bestyrelsesmedlems eller tilsynsrådsmedlems beføjelser i virksomheden. Det vil omfatte virksomheder, hvis ledelse på grund af deres juridiske form ikke er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, dvs. enkeltmandsvirksomheder og interessentskaber og kommanditselskaber, medmindre samtlige interessenter henholdsvis komplementarer er kapital-selskaber. Det vil endvidere omfatte virksomheder, hvis ledelse er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, men hvor registreringen helt eller delvis ikke svarer til de faktiske forhold. En frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed omfatter derimod ikke en ejers blotte udøvelse af ejerbeføjelser, f.eks. på et selskabs generalforsamling.

Frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed omfatter også deltagelse i ledelsen af en filial af en udenlandsk erhvervsvirksomhed.

Straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., giver mulighed for at frakende retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, hvorimod deltagelse i ledelsen af ikke-erhvervs-mæssige aktiviteter ikke er omfattet af bestemmelsen. Uanset deres faktiske virksomhed eller mangel på samme anses aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber og erhvervsdrivende fonde – med undtagelse af kommunale fællesskaber efter kommunestyrelseslovens § 60 – i denne sammenhæng altid for erhvervsvirksomhed. Deltagelse i ledelsen af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber og erhvervsdrivende fonde – med undtagelse af kommunale fællesskaber efter kommunestyrelseslovens § 60 – er således altid omfattet af en frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed. Dette gælder også, hvis et aktieselskab eller anpartsselskab er 100 pct. ejet af stat, region eller kommune.

Vurderingen af, om aktiviteter, der udøves i regi af andre sammenslutninger end de nævnte, udgør erhvervsvirksomhed, beror på aktiviteternes karakter og omfang. Hvis aktiviteterne udøves med gevinst for øje, er der normalt tale om erhvervsvirksomhed, medmindre aktiviteterne har et i økonomisk henseende meget begrænset omfang. Hvis aktiviteterne ikke udøves med gevinst for øje, kan der ikke desto mindre være tale om erhvervsvirksomhed i den foreslåede bestemmelses forstand, hvis aktiviteterne har et i økonomisk henseende betydeligt omfang.

Uanset aktiviteternes karakter og omfang er virksomhed, der drives af stat, region eller kommune eller af en statslig, regional eller kommunal selvejende institution, dog ikke erhvervsvirksomhed i bestemmelsens forstand. En privat selvejende institution vil derimod afhængig af aktiviteternes karakter og omfang kunne være en erhvervsvirksomhed i bestemmelsens forstand. Dette gælder også, hvis den private selvejende institution overvejende finansieres af tilskud fra stat, region eller kommune.

Som typiske eksempler kan nævnes, at mindre ideelle foreninger, private selvejende institutioner, andelsboligforeninger, boligafdelinger i en almennyttig boligorganisation og ejerforeninger ikke vil være erhvervsvirksomhed, hvorimod ideelle foreninger eller private selvejende institutioner med mere end nogle få fuldtidsansatte og andelsboligforeninger, boligafdelinger og ejerforeninger med mere end ca. ti boliger som udgangspunkt må anses for erhvervsvirksomhed i bestemmelsens forstand.

Frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed efter straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., omfatter endvidere deltagelse i ledelsen af en personligt drevet virksomhed (enkeltmandsvirksomhed), som ejes af en anden, eksempelvis den pågældendes ægtefælle eller samlever.

Anvendelsen af straffelovens § 78, stk. 2, og § 79, stk. 1 og 2, forudsætter, at den pågældende er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Der skal således foretages en konkret vurdering

af, om der på baggrund af navnlig forholdets grovhed og nærmere karakter, antallet af eventuelle gentagelsestilfælde og gerningsmandens personlige forhold konkret er grund til at antage en risiko for misbrug af stillingen. Det er ikke en betingelse, at det strafbare forhold er begået under arbejdet, men det vil ofte være tilfældet.

Det følger af straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., at frakendelse sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler.

Det følger af straffelovens § 78, stk. 3, 1. pkt., at spørgsmål om, hvorvidt det udviste forhold er til hinder for udøvelse af en i § 78, stk. 2, omhandlet virksomhed, af anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har fået afslag på ansøgning om sådan autorisation eller godkendelse, eller af vedkommende myndighed skal indbringes for retten. Af straffelovens § 78, stk. 3, 2. pkt., følger, at straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Af straffelovens § 78, stk. 3, 3. pkt., følger, at afgørelsen træffes ved kendelse. Af straffelovens § 78, stk. 3, 4. pkt., følger, at såfremt afgørelsen går ud på udelukkelse fra den pågældende virksomhed, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb. Af straffelovens § 78, stk. 3, 5. pkt., følger, at autorisation eller godkendelse også inden udløbet af denne frist kan meddeles af vedkommende myndighed.

Det følger af straffelovens § 79, stk. 3, 2. pkt., at når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i § 79, stk. 3, 1. pkt., nævnte 5 års frist er forløbet.

Straffelovens § 79, stk. 4, 1. pkt., fastsætter, at retten under behandlingen af de i § 79, stk. 1 og 2, nævnte sager ved kendelse kan udelukke den pågældende fra at udøve virksomheden, indtil sagen er endeligt afgjort. Det kan ved dommen i sagen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning, jf. § 79, stk. 4, 2. pkt. En sådan frakendelse allerede inden sagen er afgjort, anvendes dog meget restriktivt, og sigter således til grovere og mere åbenbare forhold.

Udøvelse af virksomhed i strid med en rettighedsfrakendelse efter § 79 kan straffes efter straffelovens § 131. Af § 131 fremgår, at den, som offentligt eller i retsstridig hensigt udgiver sig for at have en offentlig myndighed eller offentlig bemyndigelse til en virksomhed, eller som uden offentlig bemyndigelse udøver en virksomhed, til hvilken en sådan kræves, eller vedblivende udøver en virksomhed, til hvilken retten er ham frakendt, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen vil det illegale arbejdsmarked til livs. Det underminerer den danske samfundsmodel, når der er et parallelt og illegalt arbejdsmarked, hvor mennesker uden fornøden

arbejdstilladelse eller i strid med en arbejdstilladelse arbejder til meget lave lønninger og under helt uacceptable forhold. Regeringen vil ikke acceptere, at mennesker kynisk udnyttes, og at helt almindelige danske lønmodtagerrettigheder trædes under fode.

Med henblik på at understrege, at der ses med stor alvor på ulovlig beskæftigelse af udlændinge og den udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft, der herved kan finde sted, blev bøderne for virksomheder, der ulovligt og under særligt skærpende omstændigheder og som led i udøvelse af erhvervsvirksomhed beskæftiger udenlandsk arbejdskraft, fordoblet med lov nr. 1003 af 27. juni 2020.

Regeringen finder, at det skærpede strafniveau skal suppleres med en mulighed for – i videre omfang end i dag – at idømme rettighedsfrakendelse i sager om grove overtrædelser af udlændingelovens regler om anvendelse af illegal arbejdskraft for hermed at forebygge overtrædelser af udlændingeloven og samtidig klart markere, at ulovlig beskæftigelse af udlændinge er uacceptabel.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i udlændingelovens § 59 d, hvorefter den, som dømmes for under særligt skærpende omstændigheder, jf. herved § 59, stk. 6, 2. pkt., at overtræde § 59, stk. 5, kan frakendes retten til at deltage i ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelser af § 59, stk. 5.

Begrebet ”særligt skærpende” omstændigheder skal forstås i overensstemmelse med udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt. Det udgør således en særligt skærpende omstændighed, at forholdet er begået som led i erhvervsvirksomhed og under en eller flere af de i § 59, stk. 6, 1. pkt., nævnte omstændigheder, dvs. at overtrædelser er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, at der ved overtrædelser er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller at udlændingen ikke har haft ret til at opholde sig her i landet.

En rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den pågældende ikke må deltage i ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelser af udlændingelovens § 59, stk. 5.

Begrebet ”erhvervsvirksomhed” skal forstås i overensstemmelse med anvendelsen af begrebet i udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt. Uanset deres faktiske virksomhed eller mangel på samme vil aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber og erhvervsdrivende fonde således i almindelighed skulle anses for at udøve erhvervsvirksomhed. Vurderingen af, om aktiviteter, der udøves i regi af andre sammenslutninger end de nævnte, udgør erhvervsvirksomhed, beror på en samlet og konkret vurdering, hvor der kan lægges vægt på bl.a. formålet, karakteren og omfanget af aktiviteterne. Der hen-

vises generelt til afsnit 2.1.1.1 og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10.

Begrebet ”at deltage i ledelsen” skal forstås i overensstemmelse med anvendelsen af begrebet i straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt. Begrebet omfatter således både den formelle deltagelse i form af registrering i Erhvervsstyrelsens it-system som direktør, medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet eller som likvidator i en erhvervsvirksomhed og den reelle deltagelse i form af faktisk udøvelse af ledelsesbeføjelser i en erhvervsvirksomhed, dvs. faktisk udøvelse af en direktørs eller likvidators eller et bestyrelsesmedlems eller tilsynsrådsmedlems beføjelser i virksomheden. Der henvises til afsnit 2.1.1.2.

En rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil – modsat efter straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt. – ikke være begrænset til at angå deltagelse i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, hvor den pågældende ikke hæfter personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser. En rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at den pågældende ikke må deltage i ledelsen i nogen form for erhvervsvirksomhed, herunder personligt drevne virksomheder, der udøver virksomhed omfattet af rettighedsfrakendelsen, jf. herom straks nedenfor.

Frakendelsen vil være begrænset til den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelser af § 59, stk. 5, jf. stk. 6, 2. pkt. Formålet hermed er at sikre, at den pågældende ikke fortsætter med at deltage i ledelsen af erhvervsvirksomhed inden for det virkefelt, hvor vedkommende begik overtrædelser. Hvordan virkefeltet og dermed rettighedsfrakendelsen afgrænses i konkrete sager, vil – som det også er tilfældet ved anvendelsen af straffelovens rettighedsfrakendelsesregler – bero på domstolenes konkrete vurdering.

Domstolene vil i den forbindelse først og fremmest skulle lægge vægt på, hvilken type af varer eller tjenesteydelser den pågældende virksomhed hovedsageligt udbød på tidspunktet for lovovertrædelser. Det vil tillige bl.a. kunne indgå, om virksomheden drives i detalledet eller primært henvender sig til erhvervs-kunder. Hvis overtrædelser eksempelvis er begået som led i driften af en kiosk, vil den pågældende efter en konkret vurdering kunne frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, der beskæftiger sig med detailsalg af føde-, drikke- og tobaksvarer. Hvis overtrædelser er begået som led i driften af et tømrerfirma, vil frakendelsen kunne afgrænses til erhvervsvirksomheder, der udfører tømrer- og bygningsarbejde og renovering af bygninger. Hvis overtrædelser er begået som led i driften af et pizzeria, vil frakendelsen kunne afgrænses til restaurationsvirksomhed.

Det er virksomhedens reelle virkefelt, der er afgørende for frakendelsens omfang. Hvilke brancher, virksomheden har registreret sig under i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), har således ikke i sig selv betydning i denne sammenhæng, men kan dog indgå som et moment ved fastlæg-

gelsen af, inden for hvilken branche den pågældende udøvede virksomhed.

Det bemærkes, at såfremt en person er ledelsesmedlem i flere virksomheder, vil frakendelse efter den foreslåede bestemmelse alene være knyttet til den form for virksomhed, som den virksomhed, der beskæftigede udenlandsk arbejdskraft i strid med udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 5, udøver.

Det forudsættes ikke med den foreslåede bestemmelse, at Erhvervsstyrelsen skal registrere rettighedsfrakendte personer eller slette disse fra CVR-registret. Rettighedsfrakendelser efter den foreslåede ordning vil fremgå af Kriminalregistret.

En rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil ikke omfatte retten til at være ansat i den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende er frakendt retten til at deltage i ledelsen af.

Det forudsættes, at rettighedsfrakendelse kan ske i de grovere sager omfattet af udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt. Domstolene vil i den enkelte sag skulle foretage en konkret vurdering af, om det vil være proportionalt at idømme den tiltalte en rettighedsfrakendelse. Domstolene vil i den forbindelse bl.a. kunne lægge vægt på overtrædelsens omfang, grovhed og varighed, eventuelle tidligere overtrædelser, den udviste tilregnelighed og størrelsen af den eventuelle tilsigtede økonomiske fordel. Domstolene vil samtidig skulle inddrage den tiltaltes personlige forhold og konsekvenserne af en eventuel rettighedsfrakendelse i vurderingen.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring i den gældende praksis for bøde- og fængselsstraf efter udlændingeloven. Det bemærkes dog, at det fremgår af straffelovens § 82, nr. 12, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en formildende omstændighed, at gerningsmanden på grund af den strafbare handling frakendes en af de i straffelovens § 79 omhandlede rettigheder eller påføres andre følger, der kan sidestilles med straf. Domstolene vil således kunne inddrage en eventuel rettighedsfrakendelse efter den foreslåede § 59 d i udlændingeloven i strafudmålingen.

Såfremt en person opfylder betingelserne for rettighedsfrakendelse efter såvel den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 d som straffelovens §§ 78 eller 79, vil det være udlændingelovens § 59 d, der skal idømmes frakendelse efter.

Det forudsættes, at alene fysiske personer idømmes rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse. Det vil i praksis som udgangspunkt alene være relevant at idømme den eller de personer, der på tidspunktet for overtrædelsen af udlændingelovens § 59, stk. 5, jf. stk. 6, 2. pkt., deltog i ledelsen af den relevante erhvervsvirksomhed, rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse.

Vurderingen af, hvorvidt en person deltog i ledelsen, fore-

tages ud fra samme principper som beskrevet ovenfor om begrebet "at deltage i ledelsen", hvorved såvel formel som faktisk ledelse er omfattet.

Eventuel rettighedsfrakendelse over for juridiske personer vil skulle ske efter straffelovens almindelige regler.

Det foreslås ligeledes, at frakendelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 d skal ske efter de i straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., indeholdte regler.

Det betyder, at en frakendelse vil ske på tid fra 1 til 5 år regnet fra endelig dom eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra at kunne udøve den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter straffelovens § 78, stk. 3, idet det dog samtidig foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren, når særlige omstændigheder taler derfor, skal kunne tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., nævnte 5 års frist er forløbet. Der henvises til afsnit 2.1.1.2. En frakendelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 d vil således som udgangspunkt blive fastsat til en periode på mellem 1 og 5 år, dog minimum 1 år. Det forudsættes, at en frakendelse på en periode indtil videre klart vil have undtagelsens karakter og kun vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde, hvor der foreligger forsæt. Fastsættelsen af frakendelsesperiodens længde vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Overtrædelse af en rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 d vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder efter straffelovens § 131.

2.1.3. Forholdet til internationale forpligtelser - Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)

2.1.3.1. Artikel 1 i 1. tillægsprotokol til EMRK

Efter artikel 1, stk. 1, i 1. tillægsprotokol til EMRK, er enhver fysisk eller juridisk person berettiget til uforstyrret nydelse af sin ejendom. Ingen må berøves sin ejendom undtagen i samfundets interesse og i overensstemmelse med de ved lov og folkerettens almindelige principper fastsatte betingelser. Det følger af artikel 1, stk. 2, at stk. 1 imidlertid ikke på nogen måde skal gøre indgreb i statens ret til at håndhæve sådanne love, som den anser for nødvendige for at overvåge, at ejendomsretten udøves i overensstemmelse med almenhedens interesse, eller for at sikre betaling af skatter, andre afgifter og bøder.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i flere sager fundet, at tilladelse fra myndigheder til at udøve en bestemt virksomhed er omfattet af ejendomsbegrebet i artikel 1 i 1. tillægsprotokol til EMRK, jf. bl.a. Domstolens dom af 7. juni 2012 i Centro Europa 7 S. R. L. og Di Stefano mod Italien, præmis 177.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsmini-

steriets vurdering, at sager vedrørende frakendelse af retten til at drive virksomhed i visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 1 i 1. tillægsprotokol til EMRK. Frakendelse af retten til at drive virksomhed vil således udgøre et indgreb i beskyttelsen efter tillægsprotokol nr. 1, artikel 1.

Det er en grundlæggende betingelse for, at indgreb i retten til at drive erhvervsvirksomhed er i overensstemmelse med artikel 1 i 1. tillægsprotokol til EMRK, at indgrebet er lovligt (legalitetsprincippet), varetager et legitimt formål, og at der er en rimelig grad af proportionalitet mellem de foranstaltninger, der benyttes, og de formål, som indgrebet varetager. I den forbindelse bemærkes det, at legalitetsprincippet er opfyldt, samt at lovforslaget varetager et legitimt formål ved at forebygge overtrædelser af udlændingeloven i form af anvendelse af illegal arbejdskraft.

Proportionalitetskravet indebærer både et krav om, at foranstaltningerne skal være egnede til at opnå det formål, der varetages med indgrebet, og at foranstaltningerne ikke må gå videre end nødvendigt for at opnå det pågældende formål. Ved vurderingen af, om proportionalitetskravet er opfyldt, foretages i praksis en konkret helhedsvurdering af sagen.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at lovforslaget er egnet til at opnå det legitime formål om at forebygge overtrædelser af udlændingeloven i form af anvendelse af illegal arbejdskraft.

Det er derfor afgørende, at der konkret foretages en afvejning af nødvendigheden af et indgreb. Det bemærkes i den forbindelse, at det af lovforslagets afsnit 2.1 fremgår, at domstolene i den enkelte sag skal foretage en konkret vurdering af, om det vil være proportionalt at idømme den tiltalte en rettighedsfrakendelse. Domstolene vil i den forbindelse bl.a. kunne lægge vægt på overtrædelsens omfang, grovhed og varighed, eventuelle tidligere overtrædelser, den udviste tilregnelighed og størrelsen af den eventuelt tilsigtede økonomiske fordel. Domstolene vil samtidig skulle inddrage den tiltaltes personlige forhold og konsekvenserne af en eventuel rettighedsfrakendelse i vurderingen. Det forudsættes, at der som udgangspunkt vil kunne idømmes rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse i tilfælde, der kan medføre større bøder og fængselsstraf. Domstolene vil ligeledes kunne inddrage, hvorvidt der i den konkrete sag gør sig forhold gældende, der indikerer en risiko for gentagelse, herunder relevante forstraffe.

Det bemærkes i den forbindelse, at lovforslaget er begrænset til overtrædelser af udlændingelovens regler om anvendelse af illegal arbejdskraft under særligt skærpene omstændigheder, og at forslaget er begrænset til ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelsen af reglerne om anvendelse af illegal arbejdskraft. Personer, der får frakendt retten til at drive virksomhed, vil derimod fortsat kunne være ansat i

den form for erhvervsvirksomhed, som de pågældende er frakendt retten til at deltage i ledelsen af. Frakendelse vil yderligere ske på tid fra 1 til 5 år regnet fra endelig dom eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra at kunne udøve den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter straffelovens § 78, stk. 3.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at forslaget kan gennemføres inden for rammerne af artikel 1 i 1. tillægsprotokol til EMRK.

2.2. Ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere

2.2.1. Gældende ret

Det følger af § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. dagældende lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, der på baggrund af et af udlændinge-, integrations- og boligministeren [nu udlændinge- og integrationsministeren] fastsat pointsystem mindst har opnået et bestemt antal point (greencardordningen).

Greencardordningen blev ophævet den 10. juni 2016, jf. herved § 2, stk. 1, i lov nr. 612 af 8. juni 2016. Det følger af § 2, stk. 3, i lov nr. 612 af 8. juni 2016, at loven ikke finder anvendelse for ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse, og at de hidtil gældende regler finder anvendelse for sådanne ansøgninger. Af § 2, stk. 4, i lov nr. 612 af 8. juni 2016 følger, at loven ikke finder anvendelse for ansøgninger om opholdstilladelse som medfølgende familie til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens hidtil gældende § 9 a, stk. 2, nr. 1, og at de hidtil gældende regler finder anvendelse for sådanne ansøgninger. Adgangen til at få en greencardtilladelse forlænget og adgangen til at få opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver og få en tilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver forlænget blev således ikke ophævet med lov nr. 612 af 8. juni 2016.

Forlængelse af en greencardtilladelse meddeles for op til tre år, jf. § 16, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 375 af 20. marts 2015 om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen), mens forlængelse af en opholdstilladelse som medfølgende familie til en greencardhaver meddeles indtil udløbet af det tidsrum, hvor greencardhaveren har opholdstilladelse her i landet, dog for højst 4 år, jf. § 16, stk. 13, i udlændingebekendtgørelsen.

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 (om konventionsstatus, beskyttelsesstatus og midlertidig beskyttelsesstatus), § 8 (om kvoteflygtninge), § 9 (om familiesammenføring), § 9 b (om humanitær opholdstilladelse), § 9 c, stk. 1 (om ganske særlige grunde), § 9 c, stk. 2 (om udsendeshindrede), § 9 c, stk. 3 (om uledsagede mindreårige), § 9 c, stk. 4 (om friby-ordningen), § 9 c, stk. 5 (om efterforsknings- og rets-

forfølgelsesmæssige hensyn), § 9 d (tidligere danske statsborgere), § 9 e (om opholdstilladelse til visse udlændinge fra Kosovo-provinsen) eller efter § 9 m (om medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager), når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udenlandsk arbejdstager med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-8 eller 10-13, nægtes forlænget eller inddrages, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år (arbejdsmarkedstilknytningsordningen). Arbejdsmarkedstilknytningsordningen gælder således ikke i dag for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a med henblik på beskæftigelse.

Det følger af § 9 a, stk. 30, at § 9 a, stk. 2, nr. 12, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.

Det er en betingelse for at få opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen, at udlændingen hos samme arbejdsgiver har været i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år. Det er i den forbindelse uden betydning, om karakteren af ansættelsen ændrer sig eller har ændret sig. Der skal imidlertid være tale om uafbrudt og ustøttet ansættelse hos samme arbejdsgiver. Det er en grundlæggende betingelse for at få opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen, at den pågældendes arbejde foregår på sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår. Sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår indebærer som udgangspunkt en fuldtidsansættelse (37 timer om ugen). Der kan dog være stillinger inden for visse brancher, hvor en ansættelse på mindre end 37 timer i visse situationer også må anses for at være en fuldtidsansættelse. Det gælder f.eks. inden for sundhedsområdet. Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan anmode de regionale arbejdsråds om en udtalelse om, hvorvidt løn- og ansættelsesvilkår er sædvanlige. Dette følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 8.

Efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 13, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12 eller 13, eller § 9 a, stk. 24 (om jobsøgningsophold), og som har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse på samme eller bedre løn- og ansættelsesvilkår inden for samme branche, som dannede grundlag for opholdstilladelsen efter § 9 a, stk. 2, nr. 12 eller 13.

Det fremgår af udlændingelovens § 9 a, stk. 24, at når en opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12 eller 13, nægtes forlænget eller inddrages på grund af uforskyldt ledighed, får udlændingen uden at indgive ansøgning herom opholdstilladelse i op til 3 måneder fra tidspunktet for ansættelsens ophør med henblik på at søge nyt arbejde.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 1, at der, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn ta-

ler derfor, efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse efter bl.a. § 9 a, stk. 2, nr. 12 og 13, eller § 9 a, stk. 24. Væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn vil som det altovervejende udgangspunkt – efter Styrelsen for International Rekruttering og Integrations praksis – tale for, at der skal meddeles opholdstilladelse til ægtefælle eller fast samlever samt hjemmeboende børn under 18 år. I helt særlige tilfælde kan der dog også gives tilladelse til et hjemmeboende barn over 18 år eller en forælder.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Greencardordningen blev ophævet den 10. juni 2016, jf. herved lov nr. 612 af 8. juni 2016, da et flertal i Folketinget ikke fandt, at ordningen fungerede efter hensigten.

Adgangen til at få en greencardtilladelse forlænget blev ikke ophævet eller ændret i forbindelse med ophævelsen af ordningen, og forlængelsesbetingelserne er heller ikke ændret efterfølgende. Udlændinge, som allerede har en greencardtilladelse, kan således i dag få tilladelsen forlænget, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Adgangen til at få opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver og få forlænget en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver blev heller ikke ophævet med lov nr. 612 af 8. juni 2016.

Henset til, at det nu er næsten 6 år siden, at greencardordningen blev ophævet, finder regeringen, at det er på tide at lukke helt ned for ordningen.

Det foreslås derfor med virkning fra 1. april 2024 at ophæve muligheden for at få et greencard forlænget.

Det foreslås samtidig – også med virkning fra 1. april 2024 – at ophæve muligheden for at få opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver og til at få forlænget en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver.

Fra den 1. april 2024 vil der således ikke længere kunne søges om forlængelse af et greencard, ligesom der ikke vil kunne søges opholdstilladelse eller forlængelse af opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver.

Med henblik på at imødekomme erhvervslivets behov for at kunne fastholde udenlandsk arbejdskraft, som der er brugt tid og ressourcer på at oplære, foreslås det dog samtidig med ændringen af bestemmelsen i § 9 a, stk. 30, at udlændinge, hvis greencard udløber, skal kunne meddeles opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen, jf. herved udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12.

Det foreslås også, at medfølgende familiemedlemmer til greencardhavere skal kunne meddeles opholdstilladelse efter

arbejdsmarkedstilknytningsordningen, hvis deres opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget. Det svarer til, hvad der i øvrigt gælder for medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-9 eller 11-14.

Ligeledes foreslås det, at en udlænding med opholdsret efter EU-reglerne skal kunne meddeles opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen, hvis opholdsretten efter EU-reglerne konstateres ophørt.

En udlænding, hvis greencard udløber, et medfølgende familiemedlem til en greencardhaver, hvis opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget, og en udlænding, hvis opholdsret efter EU-reglerne konstateres ophørt, vil således kunne meddeles opholdstilladelse, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12.

Adgangen for udlændinge, hvis opholdsret efter EU-reglerne (direktiv 2004/38/EF) konstateres ophørt, til at ansøge om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12, indføres for at sikre, at udlændinge med ophold efter EU-reglerne ikke stilles ringere end øvrige udlændinge efter udlændingeloven.

Bestemmelsen vil som udgangspunkt alene være relevant for tredjelandssstatsborgere, hvis afledte ret til ophold som familiemedlem til en unionsborger efter EU-reglerne ophører, f.eks. på grund af unionsborgerens død eller udrejse, og hvor tredjelandssstatsborgeren ikke opfylder betingelserne for at bevare opholdsretten efter EU-reglerne. Familiemedlemmer, der selv er unionsborgere vil, såfremt de er arbejdstagere, have en selvstændig opholdsret i henhold til EU-reglerne.

Der ændres ikke med forslaget på de nuværende betingelser for at opnå opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen, ligesom en opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen som i dag vil kunne danne grundlag for både en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 13, om jobskifte inden for samme branche som dannede grundlag for opholdstilladelse som følge af arbejdsmarkedstilknytningsordningen og for et jobsøgningsophold på 3 måneder ved uforskyldt ledighed efter § 9 a, stk. 24. Der ændres med lovforslaget heller ikke på adgangen til at få medfølgende familie til Danmark, jf. herved udlændingelovens § 9 m, stk. 1.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at have begrænsede nettoøkonomiske og implementeringskonsekvenser for det offentlige. Merudgifterne forbundet med elementerne i lovforslaget enten gebyrfinansieres eller håndteres inden for eksisterende rammer, jf. nedenfor. Eventuelle mer- eller mindreudgifter afholdes således inden for ministeriernes eksisterende ramme.

Den del af lovforslaget, der vedrører indskrænkning af retten til at drive virksomhed, vurderes at have begrænsede

økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser på Justitsministeriets område. På Udlændinge- og Integrationsministeriets område vurderes denne del af lovforslaget ikke at have nettoøkonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for sagsbehandlingen i Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Eventuelle merudgifter til sagsbehandling gebyrfinansieres.

Den del af lovforslaget, der vedrører ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere, vurderes ikke at have økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige. Det vurderes ikke at have nævneværdige aktivitetsmæssige konsekvenser for sagsbehandlingen i Styrelsen for International Rekruttering og Integration, men der vil formentlig ske et skift fra greencard forlængelser til andre sagstyper, som ressourcemæssigt vurderes at være neutralt i al væsentlighed.

Lovforslaget vurderes at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Det vurderes, at forslaget om at indskrænke retten til at drive virksomhed i visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge og forslaget om ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere ikke i sig selv vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Den 12. september 1963 undertegnede Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet en associeringsaftale. Formålet med aftalen var at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, herunder gradvist at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed.

Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tilfølsprotokol af 23. november 1970 samt af associeringsrå-

dets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, som blev vedtaget inden for rammerne af associeringsaftalen.

Tillægsprotokollen til associeringsaftalen med Tyrkiet indeholder i artikel 41, stk. 1, en såkaldt stand still-klausul vedrørende etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, som medfører, at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter tillægsprotokollens ikrafttræden må indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Tillægsprotokollen trådte i kraft i forhold til Danmark den 1. januar 1973, hvor Danmark blev medlem af EF.

Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 indeholder i artikel 13 en stand still-klausul vedrørende arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som medfører, at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter ikrafttrædelsen af afgørelsen den 1. december 1980 må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som har opnået opholds- og arbejdstilladelse efter de nationale regler herom.

Stand still-klausulerne medfører således, at de nationale regler, som skal finde anvendelse ved første indrejse for en tyrkisk statsborger, der agter at gøre brug af en økonomisk frihed, er de regler, som er mest lempelige siden ikrafttrædelsen af henholdsvis tillægsprotokollen og associeringsrådets afgørelse og frem til i dag.

Stand still-klausulerne har endvidere betydning for en tyrkisk statsborger, der i Danmark er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, idet der ikke ved vurderingen af retten til fortsat ophold må anvendes regler, som er strengere end de regler, som fandt anvendelse på tidspunktet for stand still-klausulernes ikrafttræden for Danmark, eller som på et senere tidspunkt har fundet anvendelse.

Forslaget om at ophæve muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere med virkning fra 1. april 2024, vurderes grundet stand still-klausulerne ikke at skulle have/kunne få virkning for en tyrkisk statsborger, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet, og som ansøger om og opfylder de lempeligste betingelser for forlængelse af vedkommendes greencard. En tyrkisk statsborger, der opfylder de lempeligste betingelser for forlængelse, vil skulle meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 p, stk. 1, 1. pkt. Tilsvarende vil et medfølgende familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet, og på den baggrund får forlænget sit greencard, fortsat kunne få opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem eller få en allerede meddelt opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver forlænget. Opholdstilladelse vil skulle meddeles efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1.

Det bemærkes, at tyrkiske statsborgere med rettigheder efter associeringsaftalekomplekset som i dag vil være fritaget for

betaling af gebyr ved indgivelse af ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse og for at indgive en klage over afslag på opholds- og arbejdstilladelse.

For så vidt angår forslaget om indskrænkning af retten til at drive virksomhed i visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge, jf. herved afsnit 2.1, skal Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærke følgende:

Det følger af artikel 49 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), at der er forbud mod restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område.

Etableringsfriheden indebærer bl.a. adgang til at oprette og lede virksomheder på de vilkår, som i etableringslandets lovgivning er fastsat for landets egne statsborgere.

Det følger af EU-Domstolens faste retspraksis, at enhver form for nationale regler, som kan gøre det vanskeligere eller mindre attraktivt for unionsborgere at udøve den i traktaten sikrede etableringsfrihed, udgør en restriktion i artikel 49 TEUF's forstand, jf. herved bl.a. EU-Domstolens dom af 5. december 2013 i sag C-159/12, Venturini.

Idømmes en unionsborger en rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse i § 59 d, vil dette udgøre en midlertidig begrænsning i etableringsretten efter TEUF artikel 49. Bestemmelsen omfatter alle personer – uanset nationalitet – der straffes for under særligt skærpende omstændigheder at overtræde udlændingeloven. Der er således tale om en foranstaltning, som finder anvendelse uden forskelsbehandling.

Af ovennævnte dom fra EU-Domstolen, fremgår det, at restriktioner af etableringsretten, som finder anvendelse uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, er lovlige, såfremt 1) de er begrundede i tvingende almene hensyn, 2) de er egnede til at sikre, at det tilstræbte formål nås, og 3) såfremt de ikke går ud over, hvad der er nødvendigt med henblik på at nå dette mål.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 d, 1. pkt., har til formål at supplere det gældende strafniveau for personer, som under særligt skærpende omstændigheder beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser, og hermed at forebygge overtrædelser af udlændingeloven og samtidig klart markere, at ulovlig beskæftigelse af udlændinge er uacceptabelt.

Det er domstolene, som har kompetence til at frakende en person retten til at drive virksomhed. Domstolene vil i den enkelte sag skulle foretage en konkret vurdering af, om det vil være proportionalt at idømme den tiltalte en rettighedsfrakendelse. Domstolene vil i den forbindelse bl.a. kunne lægge vægt på overtrædelsens omfang, grovhed og varighed, eventuelle tidligere overtrædelser, den udviste tilregnelser og størrelsen af den evt. tilsigtede økonomiske for-

del. Domstolene vil samtidig skulle inddrage den tiltaltes personlige forhold og konsekvenserne af en evt. rettighedsfrakendelse i vurderingen.

Det bemærkes, at en rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse ikke vil omfatte retten til at være ansat i den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende er frakendt retten til at deltage i ledelsen af. En person, der efter den foreslåede bestemmelse frakendes retten til at deltage i ledelsen, vil således fortsat kunne være ansat, så længe den pågældende ikke udøver ledelsesbeføjelser.

En frakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil gælde i en periode på 1 til 5 år. Frakendelsen kan undtagelsesvis fastsættes ”indtil videre”, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse vil kunne indbringes for retten efter 5 år. Hvis særlige omstændigheder taler derfor, skal udlændinge- og integrationsministeren kunne tillade, at indbringelse for retten sker, inden de 5 år er forløbet. Det forudsættes, at en frakendelse på en ikke fastsat periode klart vil have undtagelsens karakter og kun vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde, hvor der foreligger forsæt. Fastsættelsen af frakendelsesperiodens længde vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Der henvises til afsnit 2.1.

Det er på ovenstående baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse i § 59 d er en saglig foranstaltning, der forfølger et tvingende alment hensyn, samt at den er egnet og ikke går videre end nødvendigt, og dermed er proportional. Udlændinge- og Integrationsministeriet finder derfor, at begrænsningen i etableringsretten kan opretholdes inden for rammerne af EU-reglerne.

Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse i § 59 d ikke rejser spørgsmål i relation til tyrkiske statsborgere omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet og standstill klausulen i tillægsprotokollens artikel 41. Der henvises herved til, at bestemmelsen vurderes at være proportional samt begrundet i et tvingende alment hensyn jf. ovenfor, og at det følger af artikel 59 i tillægsprotokollen, at tyrkiske statsborgere ikke må gives gunstigere betingelser end dem, som medlemsstaterne indrømmer unionsborgere, jf. herved også EU-Domstolens afgørelse i sag Soysal og Savatli (præmis 61).

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Forslaget om at indskrænke retten til at drive virksomhed i

visse tilfælde ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge og forslaget om ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere har i perioden fra den 9. februar 2022 til den 9. marts 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet (Advokatsamfundet), AC Akademikerne, Amnesty NU, Amnesty International, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, DA (Dansk Arbejdsgiverforening), Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk PEN, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Universiteter, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, DI (Dansk Industri), DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Race-diskrimination, Erhvervshus Fyn, Erhvervshus Hovedstaden, Erhvervshus Midtjylland, Erhvervshus Nordjylland, Erhvervshus Sjælland, Erhvervshus Sydjylland, FH (Fagbevægelsens Hovedorganisation), Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, GLS-A, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK/Danmark, HK/Kommunal, HK/Privat, Håndværksrådet, Indvandrermedicinsk klinik – Odense Universitetshospital, Indvandreradvisningen, Institut for Menneskerettigheder, International Community/Erhverv Aarhus, Kirkernes Integrationstjeneste, KL (Kommunernes Landsforening), Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Københavns Byret, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Ledernes Hovedorganisation, Mellempolitisk Samvirke, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (tidl. Fredsfonden), PROSA – Forbundet af It-professionelle, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, SOS Racisme, Trykkefrihedsselskabet, Udlændingenævnet, Work-live-stay southern Denmark, Ældresagen, Ægteskab uden grænser og 3F.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at have begrænsede nettoøkonomiske for det offentlige. Merudgifterne til øget sagsbehandling gebyrfinansieres eller holdes inden for eksisterende rammer. På Justitsministeriets område finansieres eventuelle merudgifter inden for ministeriets egen ramme.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at medføre begrænsede implementeringskonsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget om at ophæve muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere med virkning fra 1. april 2024 vurderes grundet stand stillklausulerne ikke at skulle have/kunne få virkning for en tyrkisk statsborger, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet, og som ansøger om og opfylder de lempeligste betingelser for forlængelse af vedkommendes greencard. Tilsvarende vil et medfølgende familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet, og på den baggrund får forlænget sit greencard, fortsat kunne få opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem eller få en allerede meddelt opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver forlænget. Der henvises til afsnit 8.</p> <p>Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse i § 59 d er en saglig foranstaltning, der forfølger et tvingende alment hensyn, samt at den er egnet og ikke går videre end nødvendigt, og dermed er proportional. Udlændinge- og Integrationsministeriet finder derfor, at begrænsningen i etableringsretten kan opretholdes inden for rammerne af EU-reglerne. Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse i § 59 d ikke rejser spørgsmål i relation til tyrkiske statsborgere omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet og stand still klausulen i tillægsprotokollens artikel 41. Der henvises til afsnit 8.</p>	

Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X
---	----	--------------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter nr. 1-9 eller 11-14, nægtes forlænget eller inddrages, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år (arbejdsmarkedstilknytningsordningen).

Med ændringerne af § 9 a, stk. 2, nr. 12, foreslås det for det første, at medfølgende familiemedlemmer til en udlænding med opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, skal kunne søge opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen. Det svarer til, hvad der i dag gælder for medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-9 eller 11-14. Med ændringerne foreslås det for det andet, at udlændinge, hvis opholdsret efter EU-reglerne konstateres ophørt, skal kunne søge opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen.

Bestemmelsen vil som udgangspunkt alene være relevant for tredjelandssstatsborgere, hvis afledte ret til ophold som familiemedlem til en unionsborger efter EU-reglerne ophører, f.eks. på grund af unionsborgerens død eller udrejse, og hvor tredjelandssstatsborgeren ikke opfylder betingelserne for at bevare opholdsretten efter EU-reglerne. Familiemedlemmer, der selv er unionsborgere vil, såfremt de er arbejdstagere, have en selvstændig opholdsret i henhold til EU-reglerne.

Med forslaget vil et medfølgende familiemedlem til en greencardhaver, hvis opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget, og en udlænding, hvis opholdsret efter EU-reglerne konstateres ophørt, således kunne meddeles opholdstilladelse, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år, og betingelserne for opholdstilladelse i øvrigt er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Adgangen til at indgive ansøgning om opholdstilladelse ef-

ter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen) er reguleret i udlændingelovens § 9 a, stk. 6.

Det følger af § 9 a, stk. 6, 2. pkt., at ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12, der indgives, senere end 7 dage efter at der er truffet endelig afgørelse om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-9 eller 11-14, afvises, medmindre særlige grunde taler herimod.

Med ændringerne af § 9 a, stk. 6, 2. pkt., foreslås det for det første, at udlændinge, hvis opholdsret efter EU-reglerne ophører, skal omfattes af den samme regel for indgivelse af ansøgning, som gælder for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m inddrages eller nægtes forlænget.

En ansøgning om opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen, der indgives senere end 7 dage efter, at der er truffet endelig afgørelse om ophør af opholdsretten efter EU-reglerne, vil således blive afvist, medmindre særlige grunde taler herimod. Særlige grunde kan eksempelvis være en kortere overskridelse af fristen på grund af alvorlig sygdom, som kan dokumenteres.

Med ændringerne foreslås det for det andet af lovtekniske grunde at forkorte og ændre strukturen i bestemmelsen, så den bliver mere læsevenlig. Denne ændring medfører således ingen materielle ændringer.

Til nr. 3

Adgangen til at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen) er reguleret i udlændingelovens § 9 a, stk. 6.

Det følger af § 9 a, stk. 6, 3. pkt., at ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12, jf. stk. 30, der indgives efter, at udlændingens opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er udløbet, afvises, medmindre særlige grunde taler herimod.

Med den foreslåede ændring af § 9 a, stk. 6, 3. pkt., foreslås det, at udlændinge, hvis opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven,

jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, udløber, skal omfattes af den samme regel for indgivelse af ansøgning, som gælder for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

En ansøgning om opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen, der indgives efter, at opholdstilladelsen efter greencardordningen er udløbet, vil således blive afvist, medmindre særlige grunde taler herimod.

Særlige grunde kan eksempelvis være en kortere overskridelse af fristen på grund af alvorlig sygdom, som kan dokumenteres.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Adgangen til at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen) er reguleret i udlændingelovens § 9 a, stk. 6.

Det følger af § 9 a, stk. 6, 3. pkt., at ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12, jf. stk. 30, der indgives efter, at udlændingens opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er udløbet, afvises, medmindre særlige grunde taler herimod.

Med lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det, at udlændinge med opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ønsker at søge opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12, skal omfattes af den samme indgivelsesregel.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 9 a, stk. 6, 3. pkt., at ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12, jf. stk. 30, afvises, når ansøgningen indgives efter, at udlændingens opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er udløbet, medmindre særlige grunde taler herimod.

Med nyaffattelsen udgår således henvisningen til lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v. (jf. lov nr. 2055 af 16. november 2021), af bestemmelsen.

Dette skal ses i sammenhæng med, at lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., skal ophæves med virkning fra den 1. juni 2024, og at der fra denne dato ikke længere er

udlændinge med opholdstilladelse efter loven, der vil kunne søge opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen. Det bemærkes, at den foreslåede nyaffattelse derfor træder i kraft den 1. juni 2024, jf. herved lovforslagets § 3, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Reglerne om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen i § 9 a, stk. 2, nr. 12, er reguleret i § 9 a, stk. 6. Det følger bl.a. af § 9 a, stk. 6, at ansøgning om opholdstilladelse, der indgives senere end 7 dage efter, at der er truffet endelig afgørelse om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse, afvises, medmindre særlige grunde taler herimod. Reglerne om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udlænding med opholdstilladelse efter erhvervsordningerne i § 9 a, stk. 2, nr. 1-14, er reguleret i § 9 m, stk. 3. Indgivelsesreglerne gælder bl.a. for medfølgende familiemedlemmer til udlændinge, der søger eller har opnået opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen. Det følger bl.a. af § 9 m, stk. 3, 4. pkt., at hvis det medfølgende familiemedlem har fået fastsat en udrejsefrist, kan ansøgningen ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration har i praksis set sager, hvor familier, der allerede er etableret i Danmark, har fået inddraget eller nægtet forlænget deres opholdstilladelse, og hvor familierne derefter søger opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen i § 9 a, stk. 2, nr. 12, og som medfølgende familie efter § 9 m, stk. 1, inden for fristerne angivet i § 9 a, stk. 6, men hvor familiemedlemmerne har fået fastsat en udrejsefrist og derfor efter ordlyden af udlændingelovens § 9 m, stk. , 4. pkt., ikke vil kunne indgive ansøgningerne.

Med § 9 a, stk. 6, 5. pkt., foreslås det, at § 9 a, stk. 6, 4. pkt., uanset § 9 m, stk. 3, skal finde tilsvarende anvendelse for udlændingens medfølgende familie, der søger opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, i overensstemmelse med § 9 a, stk. 6, 1.-3. pkt., når den medfølgende familie forud for ansøgningens indgivelse har haft opholdstilladelse her i landet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration – ud fra en formålsfortolkning og en analog anvendelse af § 9 a, stk. 6 – i praksis har taget sådanne ansøgninger under behandling.

Med forslaget vil det fremgå af § 9 a, stk. 6, at familier, der allerede er etableret i Danmark, kan indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12, og § 9 m, stk. 1, i forlængelse af, at deres tidligere opholdstilladelse inddrages, nægtes forlænget eller udløber, hvis ansøgningerne indgives inden for arbejdsmarkedstilknytningsordningens

ansøgningsfrister. Dette vil gælde uanset, om der er fastsat en udrejsefrist.

Til nr. 6

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter nr. 1-9 eller 11-14, nægtes forlænget eller inddrages, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år (arbejdsmarkedstilknytningsordningen).

Det følger af § 9 a, stk. 30, at § 9 a, stk. 2, nr. 12, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.

Med ændringen af § 9 a, stk. 30, foreslås det, at § 9 a, stk. 2, nr. 12, skal finde tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, udløber.

Med forslaget vil en udlænding, hvis greencard udløber, kunne meddeles opholdstilladelse, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af § 9 a, stk. 30, at § 9 a, stk. 2, nr. 12 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen), finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.

Med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås det, at § 9 a, stk. 2, nr. 12, skal finde tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, udløber.

Det følger af den foreslåede ændring af § 9 a, stk. 30, at henvisningen til lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v. (jf. lov nr. 2055 af 16. november 2021), skal udgå af bestemmelsen.

Dette skal ses i sammenhæng med, at lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., skal ophæves med virkning fra den 1. juni 2024, og at der fra denne dato ikke længere er

udlændinge med opholdstilladelse efter loven, der vil kunne søge opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen. Det bemærkes, at den foreslåede ændring af § 9 a, stk. 30, derfor træder i kraft den 1. juni 2024, jf. herved lovforslagets § 3, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Forslaget om ophævelse af muligheden for forlængelse af opholdstilladelse for greencardhavere blev fremsat som en del af lovforslag nr. L 189 af 28. april 2022. Lovforslaget blev under behandlingen i Folketinget delt og forslaget indeholdt i lovforslag nr. L 189 A. L 189 A blev ved 3. behandlingen ved en fejl forkastet og genfremsattes derfor.

Med bestemmelsen i udlændingelovens § 9 m, stk. 6, 2. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse meddelt på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der i forlængelse af en opholdstilladelse efter greencardordningen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse eller dansk indfødsret, kun kan forlænges, hvis udlændingen med opholdstilladelse efter greencardordningen er i et beskæftigelsesforhold, der ville kunne danne grundlag for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-10, 12 eller 13 eller nr. 14, litra a-c.

Forslaget er identisk med ændringsforslag nr. 2, der blev stillet til L 189 A den 7. juni 2022. Det blev med ændringsforslag nr. 3, der ligeledes blev stillet til L 189 A den 7. juni 2022, samtidig foreslået, at den foreslåede bestemmelse i § 9 m, stk. 6, 2. pkt., skal træde i kraft den 1. april 2024. Ændringsforslag nr. 3 er i det genfremsatte lovforslag indeholdt i § 3, stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 m, stk. 6, 2. pkt., og lovforslagets § 3, stk. 2, vil der fra den 1. april 2024 ikke kunne søges om forlængelse af en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver, der har fået tidsubegrænset opholdstilladelse eller dansk indfødsret, medmindre greencardhaveren er i et beskæftigelsesforhold, der ville kunne danne grundlag for opholdstilladelse efter en af erhvervsordningerne i § 9 a, stk. 2, nr. 1-10, 12 eller 13 eller nr. 14, litra a-c.

Forslagene skal dels ses i sammenhæng med, at det foreslås at ophæve adgangen til at forlænge en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver pr. 1. april 2024, dels at der med lov nr. 914 af 21. juni 2022 er skabt hjemmel til, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, der har tidsubegrænset opholdstilladelse eller dansk indfødsret, kan forlænges, hvis arbejdstageren på tidspunktet for afgørelsen om forlængelse fortsat opfylder betingelserne for forlængelse af den opholdstilladelse, som den pågældende havde, da vedkommende blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, eller hvis arbejdstageren er i et beskæftigelsesforhold, der ville kunne danne grundlag for en ny opholdstilladelse

efter en af erhvervsordningerne (udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-10, 12 eller 13 eller nr. 14, litra a-c). Der henvises til udlændingelovens § 9 m, stk. 5.

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 m, stk. 6, 2. pkt., vil et medfølgende familiemedlem til en greencardhaver, der har fået tidsubegrænset opholdstilladelse eller dansk indfødsret, alene kunne få opholdstilladelsen som medfølgende familiemedlem forlænget, hvis greencardhaveren er i et beskæftigelsesforhold, der ville kunne danne grundlag for opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-10, 12 eller 13 eller nr. 14, litra a-c, mens opholdstilladelsen som medfølgende familiemedlem ikke vil kunne forlænges i tilfælde, hvor greencardhaveren fortsat opfylder betingelserne for forlængelse af sit greencard.

Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 2, vil dette gælde med virkning fra den 1. april 2024, hvor adgangen til at søge forlængelse af en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udlænding med et greencard ophæves.

Med bestemmelsen i udlændingelovens § 9 m, stk. 6, 3. pkt., foreslås det, at udlændingelovens § 9 m, stk. 5, skal finde tilsvarende anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed efter tidligere gældende bestemmelser i udlændingeloven.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at skabe hjemmel til, at medfølgende familiemedlemmer til arbejdstagere, der har opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed efter tidligere gældende bestemmelser i udlændingeloven, og som fortsat kan få forlænget opholdstilladelsen, hvis betingelserne herfor er opfyldt, også kan få forlænget opholdstilladelsen, hvis arbejdstageren får tidsubegrænset opholdstilladelse eller dansk indfødsret, og betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder hvis arbejdstageren på tidspunktet for afgørelsen om forlængelse fortsat opfylder betingelserne for forlængelse af den opholdstilladelse, som den pågældende havde, da vedkommende blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, eller hvis arbejdstageren er i et beskæftigelsesforhold, der ville kunne danne grundlag for en ny opholdstilladelse efter en af erhvervsordningerne (udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-10, 12 eller 13 eller nr. 14, litra a-c).

Der henvises i den foreslåede bestemmelse bredt til tidligere gældende bestemmelser i udlændingeloven, da udlændingeloven er undergået mange ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil således eksempelvis finde anvendelse for en udlænding med opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 894 af 27. oktober 1994, til en udlænding med opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 894 af 27. oktober 1994. Tilsvarende vil den foreslåede bestemmelse finde anvendelse for en udlænding med

opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 1. september 2006, til en udlænding med opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, 1. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 1. september 2006. Oplistingen er ikke udtømmende.

Til nr. 9

Overskriften til udlændingelovens kapitel 9 lyder i dag ”Straffebestemmelser”.

Det foreslås, at *overskriften* til udlændingelovens kapitel 9 nyaffattes, således at overskriften bliver ”Bestemmelser om straf og rettighedsfrakendelse”.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 59 d, hvorefter den, der dømmes for under særligt skærpene omstændigheder, jf. § 59, stk. 6, 2. pkt., at have overtrådt § 59, stk. 5, kan frakendes retten til at deltage i ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelsen af § 59, stk. 5.

Kapitel 9 vil således som en følge af den foreslåede bestemmelse i § 59 d komme til at omfatte både bestemmelser om straf og bestemmelser om rettighedsfrakendelse. Den foreslåede nyaffattelse af overskriften til kapitel 9 er en følge heraf.

Til nr. 10

Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser. Dette følger af udlændingelovens § 59, stk. 5.

Efter § 59, stk. 6, 1. pkt., skal det ved straffens udmåling efter § 59, stk. 5, betragtes som en skærpene omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet. Det følger af § 59, stk. 6, 2. pkt. at det skal betragtes som en særligt skærpene omstændighed, at overtrædelsen er begået under en eller flere af de i § 59, stk. 6, 1. pkt. nævnte omstændigheder og som led i udøvelse af erhvervsvirksomhed.

Med § 59 d, 1. pkt., foreslås det, at den, der dømmes for under særligt skærpene omstændigheder, jf. § 59, stk. 6, 2. pkt., at have overtrådt § 59, stk. 5, kan frakendes retten til at deltage i ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelsen af § 59, stk. 5.

Begrebet ”særligt skærpene” omstændigheder skal forstås i overensstemmelse med udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt. Det udgør således en særligt skærpene omstændighed, at forholdet er begået som led i erhvervsvirksomhed og

under en eller flere af de i § 59, stk. 6, 1. pkt., nævnte omstændigheder, dvs. at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller at udlændingen ikke har haft ret til at opholde sig her i landet.

En rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den pågældende ikke må deltage i ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelsen af udlændingelovens § 59, stk. 5.

Begrebet ”erhvervsvirksomhed” skal forstås i overensstemmelse med anvendelsen af begrebet i udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt. Uanset deres faktiske virksomhed eller mangel på samme vil aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber og erhvervsdrivende fonde således i almindelighed skulle anses for at udøve erhvervsvirksomhed. Dette gælder også, hvis et aktieselskab eller anpartsselskab er 100 pct. ejet af stat, region eller kommune. Vurderingen af, om aktiviteter, der udøves i regi af andre sammenslutninger end de nævnte, udgør erhvervsvirksomhed, beror på en samlet og konkret vurdering, hvor der kan lægges vægt på bl.a. formålet, karakteren og omfanget af aktiviteterne. Hvis aktiviteterne udøves med systematisk indtægtserhvervelse for øje, vil der være tale om erhvervsvirksomhed, medmindre aktiviteterne har et i økonomisk henseende meget begrænset omfang. Der henvises generelt til afsnit 2.1.1.1 i de almindelige bemærkninger ovenfor.

Begrebet ”at deltage i ledelsen” skal forstås i overensstemmelse med anvendelsen af begrebet i straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt. Begrebet omfatter således både den formelle deltagelse i form af registrering i Erhvervsstyrelsens it-system som direktør, medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet eller som likvidator i en erhvervsvirksomhed og den reelle deltagelse i form af faktisk udøvelse af ledelsesbeføjelser i en erhvervsvirksomhed, dvs. faktisk udøvelse af en direktørs eller likvidators eller et bestyrelsesmedlems eller tilsynsrådsmedlems beføjelser i virksomheden. Der henvises til afsnit 2.1.1.2 i de almindelige bemærkninger ovenfor.

En rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil – modsat efter straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt. – ikke være begrænset til at angå deltagelse i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, hvor den pågældende ikke hæfter personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser. En rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at den pågældende ikke må deltage i ledelsen i nogen form for erhvervsvirksomhed, herunder personligt drevne virksomheder, der udøver virksomhed omfattet af rettighedsfrakendelsen, jf. herom straks nedenfor.

Frakendelsen vil være begrænset til den form for erhvervsvirksomhed, som pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelsen af § 59, stk. 5, jf. stk. 6, 2. pkt. Formålet hermed er at sikre, at den pågældende ikke fortsætter med

at deltage i ledelsen af erhvervsvirksomhed inden for det virkefelt, hvor vedkommende begik overtrædelsen. Hvordan virkefeltet og dermed rettighedsfrakendelsen afgrænses i konkrete sager, vil – som det også er tilfældet ved anvendelsen af straffelovens rettighedsfrakendelsesregler – bero på domstolenes konkrete vurdering.

Domstolene vil i den forbindelse først og fremmest skulle lægge vægt på, hvilken type af varer eller tjenesteydelser den pågældende virksomhed hovedsageligt udbød på tidspunktet for lovovertrædelsen. Det vil tillige bl.a. kunne indgå, om virksomheden drives i detalledet eller primært henvender sig til erhvervskunder. Hvis overtrædelsen eksempelvis er begået som led i driften af en kiosk, vil den pågældende efter en konkret vurdering kunne frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, der beskæftiger sig med detailsalg af føde-, drikke- og tobaksvarer. Hvis overtrædelsen er begået som led i driften af et tømrerfirma, vil frakendelsen kunne afgrænses til erhvervsvirksomheder, der udfører tømrer- og bygningsarbejde og renovering af bygninger. Hvis overtrædelsen er begået som led i driften af et pizzeria, vil frakendelsen kunne afgrænses til restaurationsvirksomhed.

Det er virksomhedens reelle virkefelt, der er afgørende for frakendelsens omfang. Hvilke brancher virksomheden har registreret sig under i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), har således ikke i sig selv betydning i denne sammenhæng, men kan dog indgå som et moment ved fastlæggelsen af, inden for hvilken branche den pågældende udøvede virksomhed. Hvis den tiltalte eksempelvis reelt udøvede kioskvirksomhed på tidspunktet for lovovertrædelsen, men virksomheden i CVR var registreret som en tøjforretning, vil det således være kioskvirksomhed, der vil være udgangspunkt for frakendelsen.

Det bemærkes, at såfremt en person er ledelsesmedlem i flere virksomheder, vil frakendelse efter den foreslåede bestemmelse alene være knyttet til den form for virksomhed, som den virksomhed, der beskæftigede udenlandsk arbejdskraft i strid med udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 5, udøver.

Det forudsættes ikke med den foreslåede bestemmelse, at Erhvervsstyrelsen vil skulle registrere rettighedsfrakendte personer eller slette disse fra CVR-registret. Rettighedsfrakendelser efter den foreslåede ordning vil fremgå af Kriminalregistret.

En rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse vil ikke omfatte retten til at være ansat i en form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende er frakendt retten til at deltage i ledelsen af. En person, der efter den foreslåede bestemmelse er frakendt retten til at deltage i ledelsen af restaurationsvirksomheder, vil således fortsat kunne være ansat i en sådan, så længe den pågældende ikke udøver ledelsesbeføjelser, dvs. faktisk udøver en direktørs eller en likvidators eller et bestyrelsesmedlems eller et tilsynsrådsmedlems beføjelser i virksomheden.

Det forudsættes, at rettighedsfrakendelse kan ske i de grovere sager omfattet af udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt. Domstolene vil i den enkelte sag skulle foretage en konkret vurdering af, om det vil være proportionalt at idømme den tiltalte en rettighedsfrakendelse. Domstolene vil i den forbindelse bl.a. kunne lægge vægt på overtrædelsens omfang, grovhed og varighed, eventuelle tidligere overtrædelser, den udviste tilregnelser og størrelsen af den evt. tilsigtede økonomiske fordel. Domstolene vil samtidig skulle inddrage den tiltaltes personlige forhold og konsekvenserne af en evt. rettighedsfrakendelse i vurderingen.

Det forudsættes, at der som udgangspunkt vil kunne idømmes rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse i tilfælde, der kan medføre større bøder og fængselsstraf. Det vil navnlig være tilfældet, hvor overtrædelsen omfatter flere udlændinge eller strækker sig over en længere periode, hvor flere af de skærpende omstændigheder nævnt i udlændingelovens § 59, stk. 6, 1. pkt., er til stede, eller hvor den tiltalte mange gange tidligere har overtrådt § 59, stk. 5. Det er ikke en betingelse for anvendelse af den foreslåede bestemmelse, at det udviste forhold begrunder nærliggende fare for misbrug af stillingen, men domstolene vil kunne inddrage, hvorvidt der i den konkrete sag gør sig forhold gældende, der indikerer en risiko for gentagelse, herunder relevante forstraffe. Det er med forslaget forudsat, at personer, der idømmes fængselsstraf efter udlændingelovens § 59, stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 5, som det altovervejende udgangspunkt samtidig vil skulle idømmes rettighedsfrakendelse efter den foreslåede § 59 d.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring i den gældende praksis for bøde- og fængselsstraf efter udlændingeloven. Det bemærkes dog, at det fremgår af straffelovens § 82, nr. 12, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en formildende omstændighed, at gerningsmanden på grund af den strafbare handling frakendes en af de i straffelovens § 79 omhandlede rettigheder eller påføres andre følger, der kan sidestilles med straf. Domstolene vil således kunne inddrage en evt. rettighedsfrakendelse efter den foreslåede § 59 d i udlændingeloven i strafudmålingen.

Såfremt en person opfylder betingelserne for rettighedsfrakendelse efter såvel den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 d som straffelovens §§ 78-79, vil det være udlændingelovens § 59 d, der skal idømmes frakendelse efter.

Det forudsættes, at alene fysiske personer idømmes rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse. Det vil i praksis som udgangspunkt alene være relevant at idømme den eller de personer, der på tidspunktet for overtrædelsen af udlændingelovens § 59, stk. 5, jf. stk. 6, 2. pkt., deltog i ledelsen af den relevante erhvervsvirksomhed, rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse.

Vurderingen af, hvorvidt en person deltog i ledelsen, foretages ud fra samme principper som beskrevet ovenfor om

begrebet "at deltage i ledelsen", hvorved såvel formel som faktisk ledelse er omfattet.

Eventuel rettighedsfrakendelse over for juridiske personer vil skulle ske efter straffelovens almindelige regler.

Overtrædelse af en rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 d vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder efter straffelovens § 131.

Der henvises til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med § 59 d, 2. pkt., foreslås det, at straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse.

Det følger af straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., at frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler.

Det betyder, at en frakendelse vil ske på tid fra 1 til 5 år regnet fra endelig dom eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra at kunne udøve den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter straffelovens § 78, stk. 3, idet det dog med den foreslåede bestemmelse i § 59 d, 3. pkt., samtidig foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren, når særlige omstændigheder taler derfor, skal kunne tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., nævnte 5 års frist er forløbet. En frakendelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59 d vil således som udgangspunkt blive fastsat til en periode på mellem 1 og 5 år. Det forudsættes, at en frakendelse på en periode indtil videre klart vil have undtagelsens karakter og kun vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde, hvor der foreligger forsæt. Fastsættelsen af frakendelsesperiodens længde vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Med § 59 d, 3. pkt., foreslås det, at når særlige omstændigheder taler derfor, kan udlændinge- og integrationsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., nævnte 5 års frist er forløbet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det af straffelovens § 79, stk. 3, 2. pkt., følger, at når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., nævnte 5 års frist er forløbet.

Med den foreslåede bestemmelse i § 59 d, 3. pkt., vil det blive udlændinge- og integrationsministeren, der, når særlige omstændigheder taler derfor, kan tillade at indbringelse af en rettighedsfrakendelse efter den foreslåede bestemmelse i § 59 d, 1. pkt., for retten sker, inden den i straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., nævnte 5 års frist er forløbet.

Der henvises til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Greencardordningen blev ophævet den 10. juni 2016, jf. herved § 2, stk. 1, i lov nr. 612 af 8. juni 2016.

Det følger af § 2, stk. 3, i lov nr. 612 af 8. juni 2016, at loven ikke finder anvendelse for ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse, og at for sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse. Adgangen til at få en greencardtilladelse forlænget blev således ikke ophævet med lov nr. 612 af 8. juni 2016.

Det foreslås, at § 2, stk. 3, i lov nr. 612 af 8. juni 2016 ophæves.

Med forslaget vil der ikke længere kunne søges om forlængelse af et greencard. Det bemærkes, at det med § 3, stk. 2, foreslås, at ophævelsen skal træde i kraft den 1. april 2024.

Der henvises til afsnit 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Greencardordningen blev ophævet den 10. juni 2016, jf. herved § 2, stk. 1, i lov nr. 612 af 8. juni 2016.

Det følger af § 2, stk. 4, i lov nr. 612 af 8. juni 2016, at loven ikke finder anvendelse for ansøgninger om opholdstilladelse som medfølgende familie til en udlænding med opholdstilladelse efter greencardordningen, og at for sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse. Adgangen til at få opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver og få en tilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver forlænget blev således ikke ophævet med lov nr. 612 af 8. juni 2016.

Det foreslås, at § 2, stk. 4, i lov nr. 612 af 8. juni 2016 ophæves.

Med forslaget vil der ikke længere kunne søges opholdstilladelse eller forlængelse af opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver. Det bemærkes, at det med § 3, stk. 2, foreslås, at ophævelsen skal træde i kraft den 1. april 2024.

Der henvises til afsnit 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Med den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 1, foreslås det, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2023, jf. dog de foreslåede bestemmelser i § 3, stk. 2 og 3.

Med den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, foreslås det, at § 1, nr. 8, og § 2 skal træde i kraft den 1. april 2024.

Med den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 3, foreslås det, at § 1, nr. 4 og 7, skal træde i kraft den 1. juni 2024.

Med den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 4, foreslås det, at § 2, nr. 1, ikke skal finde anvendelse for udlændinge, der inden den 1. april 2024 har indgivet ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse. For disse udlændinge skal de hidtil gældende regler finde anvendelse.

Ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse som greencardhaver, der indgives før den 1. april 2024, vil med forslaget kunne danne grundlag for forlængelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Dette gælder også for ansøgninger, der indgives før den 1. april 2024 men først færdigbehandles efter den 1. april 2024. Forlængelse vil kunne ske for op til tre år, jf. § 16, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 375 af 20. marts 2015 om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen).

Det bemærkes, at det af udlændingebekendtgørelsens § 20, stk. 8, fremgår, at ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse eller arbejdstilladelse tidligst kan indgives 3 måneder før tilladelsens udløb og senest før tilladelsens udløb.

Med den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 5, foreslås det, at § 2, nr. 2, ikke skal finde anvendelse for udlændinge, der inden den 1. april 2024 har indgivet ansøgning om opholdstilladelse eller forlængelse af opholdstilladelse. For disse udlændinge skal de hidtil gældende regler finde anvendelse.

Ansøgninger om opholdstilladelse eller forlængelse af opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en greencardhaver, der indgives før den 1. april 2024, vil med forslaget kunne danne grundlag for opholdstilladelse eller forlængelse af opholdstilladelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Dette gælder også for ansøgninger, der indgives før den 1. april 2024 men først færdigbehandles efter den 1. april 2024. Opholdstilladelse og forlængelse af opholdstilladelse vil kunne ske indtil udløbet af det tidsrum, hvor greencardhaveren har opholdstilladelse her i landet, dog for højst 4 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 13.

Det bemærkes, at det af udlændingebekendtgørelsens § 20, stk. 8, fremgår, at ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse eller arbejdstilladelse tidligst kan indgives 3 måneder før tilladelsens udløb og senest før tilladelsens udløb.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvist skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Det bemærkes, at det af udlændingelovens § 66 følger, at udlændingeloven ikke gælder for Færøerne og Grønland men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i

kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1205 af 25. august 2022, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 893 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

§ 9 a. ---

Stk. 2. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding,

1-11) ---

12) hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter nr. 1-9 eller 11-14, nægtes forlænget eller inddrages, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år,

13-14) ---

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12 og 13, kan kun indgives af en udlænding, der opholder sig her i landet. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12, der indgives, senere end 7 dage efter at der er truffet endelig afgørelse om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-9 eller 11-14, afvises, medmindre særlige grunde taler herimod. En udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12, i overensstemmelse med 1. og 2. pkt., må opholde sig her i landet og arbejde, i tiden indtil der er taget stilling til, om udlændingen kan meddeles opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 13, der indgives efter udløbet af opholdstilladelsen meddelt efter nr. 12 eller 13 eller stk. 24, afvises.

Stk. 7-29. ---

Stk. 30. Stk. 2, nr. 12, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.

1. I § 9 a, stk. 2, nr. 12, indsættes efter »11-14,«: »eller familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016«, og efter »inddrages,« indsættes: »eller hvis opholdsret efter EU-reglerne konstateres ophørt,«.

2. I § 9 a, stk. 6, 2. pkt., ændres »stk. 2, nr. 12, der indgives, senere end 7 dage efter« til: »stk. 2, nr. 12, afvises, når ansøgningen indgives, senere end 7 dage efter«, og »efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-9 eller 11-14, afvises,« ændres til: »eller om ophør af opholdsret efter EU-reglerne,«.

3. I § 9 a, stk. 6, 3. pkt., indsættes efter »udlændingens opholdstilladelse«: »efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016,«.

4. § 9 a, stk. 6, 3. pkt., affattes således:

»Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12, jf. stk. 30, afvises, når ansøgningen indgives, efter at udlændingens opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er udløbet, medmindre særlige grunde taler herimod.«

5. I § 9 a, stk. 6, indsættes efter 4. pkt. som nyt punktum:

»4. pkt. finder uanset § 9 m, stk. 3, tilsvarende anvendelse for udlændingens medfølgende familie, der søger opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, i overensstemmelse med 1.-3. pkt., når den medfølgende familie forud for ansøgningens indgivelse har haft opholdstilladelse her i landet.«

6. I § 9 a, stk. 30, indsættes efter »hvis opholdstilladelse«: »efter greencardordningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016,«.

7. I § 9 a, stk. 30, udgår »efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske

Stk. 31. ---

§ 9 m---

Stk. 1-5. ---

Stk. 6. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter greencardordningen, jf. § 9 m, stk. 1, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, eller til en udlandsdanske, jf. § 9 m, stk. 2, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 2. oktober 2017.

Stk. 7. ---

Kapitel 9

Straffebestemmelser.

§ 2 ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om opholdstilladelse som medfølgende familie til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens hidtil gældende § 9 a, stk. 2, nr. 1. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5-6. ---

myndigheder m.v.,«.

8. I § 9 m, stk. 6, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»En opholdstilladelse meddelt på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der i forlængelse af en opholdstilladelse efter greencardordningen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse eller dansk indfødsret, kan dog kun forlænges, hvis udlændingen med opholdstilladelse efter greencardordningen er i et beskæftigelsesforhold, der ville kunne danne grundlag for opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-10, 12 eller 13 eller nr. 14, litra a-c. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed efter tidligere gældende bestemmelser i udlændingeloven.«

9. *Overskriften* til kapitel 9 affattes således:

»Kapitel 9

Bestemmelser om straf og rettighedsfrakendelse«.

10. Efter § 59 c indsættes:

»§ 59 d. Den, der dømmes for under særligt skærpende omstændigheder, jf. § 59, stk. 6, 2. pkt., at have overtrådt § 59, stk. 5, kan frakendes retten til at deltage i ledelsen af den form for erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøvede på tidspunktet for overtrædelsen af § 59, stk. 5. Straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan udlændinge- og integrationsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i straffelovens § 79, stk. 3, 1. pkt., nævnte 5 års frist er forløbet.«

§ 2

I lov nr. 612 af 8. juni 2016 om ændring af udlændingeloven (Ophævelse af greencardordningen) foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, ophæves.

2. § 2, stk. 4, ophæves.

